

Declarem que és necessari disposar de paisatges vius, diversos, resistents i resilients als grans incendis forestals, i per a això considerem el següent:

1. És necessari que la societat sigui conscient que els serveis d'extinció no poden fer front ells sols als grans incendis forestals que, sovint, se situen fora de la capacitat d'extinció.
2. Cal demandar que la societat sigui corresponsable i assumeixi el risc inevitable de conviure amb el foc, ja que la falta de gestió del paisatge porta a escenaris indefensables davant situacions de grans i simultanis incendis forestals.
3. S'ha d'exigir que els serveis d'extinció i de prevenció puguin treballar en paisatges segurs, per a ells i la societat.
4. És urgent gestionar anualment, com a mínim, l'1% de la superfície forestal a escala estatal (260.000 ha) per a preparar el territori enfront del pas dels grans incendis forestals, prioritzant zones estratègiques d'actuació.
5. Per a establir l'acció anterior urgent, inajornable i imprescindible, és necessari destinar una quantitat aproximada de 1.000 M €/any per a gestionar el paisatge forestal a escala estatal. Aquesta acció requereix un manteniment periòdic per a ser efectiva.
6. S'ha de planificar i gestionar el territori tenint en compte la particularitat i riscos de cada situació, fomentant on sigui necessari l'heterogeneïtat del paisatge i promovent la conservació de la naturalesa, amb el suport d'eines com la silvicultura, l'ús del foc i l'herbivoria (domèstica i salvatge), entre altres.
7. És prioritari planificar, executar i mantenir el 100% de les infraestructures de protecció de les zones d'interfície urbana-forestals del territori amb l'objectiu de garantir la seguretat dels ciutadans/es. S'han d'assegurar els recursos i els mitjans per a que les administracions competents ho puguin gestionar.
8. És urgent que l'administració i els residents afectats, desenvolupin i executin plans d'autoprotecció d'urbanitzacions i infraestructures enfront d'incendis forestals.
9. És fonamental potenciar un món rural viu, amb un sector primari mediambientalment sostenible, fomentant el consum de productes locals i el reconeixement dels productes forestals (fusters i no fusters).
10. Són necessàries mesures econòmiques, com la disminució de la pressió fiscal per a

habitants i gestors del món rural, i l'assumpció del pagament per serveis ecosistèmics per part de la societat.

11. La conservació de la biodiversitat és una prioritat, i s'ha de garantir que sigui compatible amb la gestió per a la prevenció d'incendis forestals.
12. La preservació i gestió dels espais naturals protegits ha d'integrar, en zones d'alt risc, actuacions de prevenció de grans incendis forestals, adaptades als règims de foc, identificant zones estratègiques d'actuació a l'interior dels mateixos, i assegurant la conservació dels valors i serveis ambientals que es volen defensar.
13. És necessari, mitjançant la recerca, l'educació i la comunicació, treballar per a aconseguir la convergència de les visions urbana i rural sobre els escenaris actuals de grans incendis forestals. Ha de posar-se l'accent en què el foc és un element natural i cultural que ha modelat el nostre paisatge, i en l'existència d'un risc inevitable a pesar que s'implementin mesures en el territori.
14. És necessari disposar d'estadístiques anuals actualitzades a nivell estatal, amb dades d'impacte sobre extinció i prevenció d'incendis forestals. Aquestes dades han de cobrir a grans trets, el comportament de foc forestal, la tipologia d'operacions desplegades i el cost, així com el nombre i l'extensió de les accions de prevenció, tant planificades com executades.
15. S'ha de legislar integrant la gestió dels incendis forestals en polítiques estatals, europees i sectorials (conservació, urbanístiques i agràries, principalment), que anticipin, garanteixin i financin la necessitat d'atendre prioritàriament la gestió preventiva del territori.